

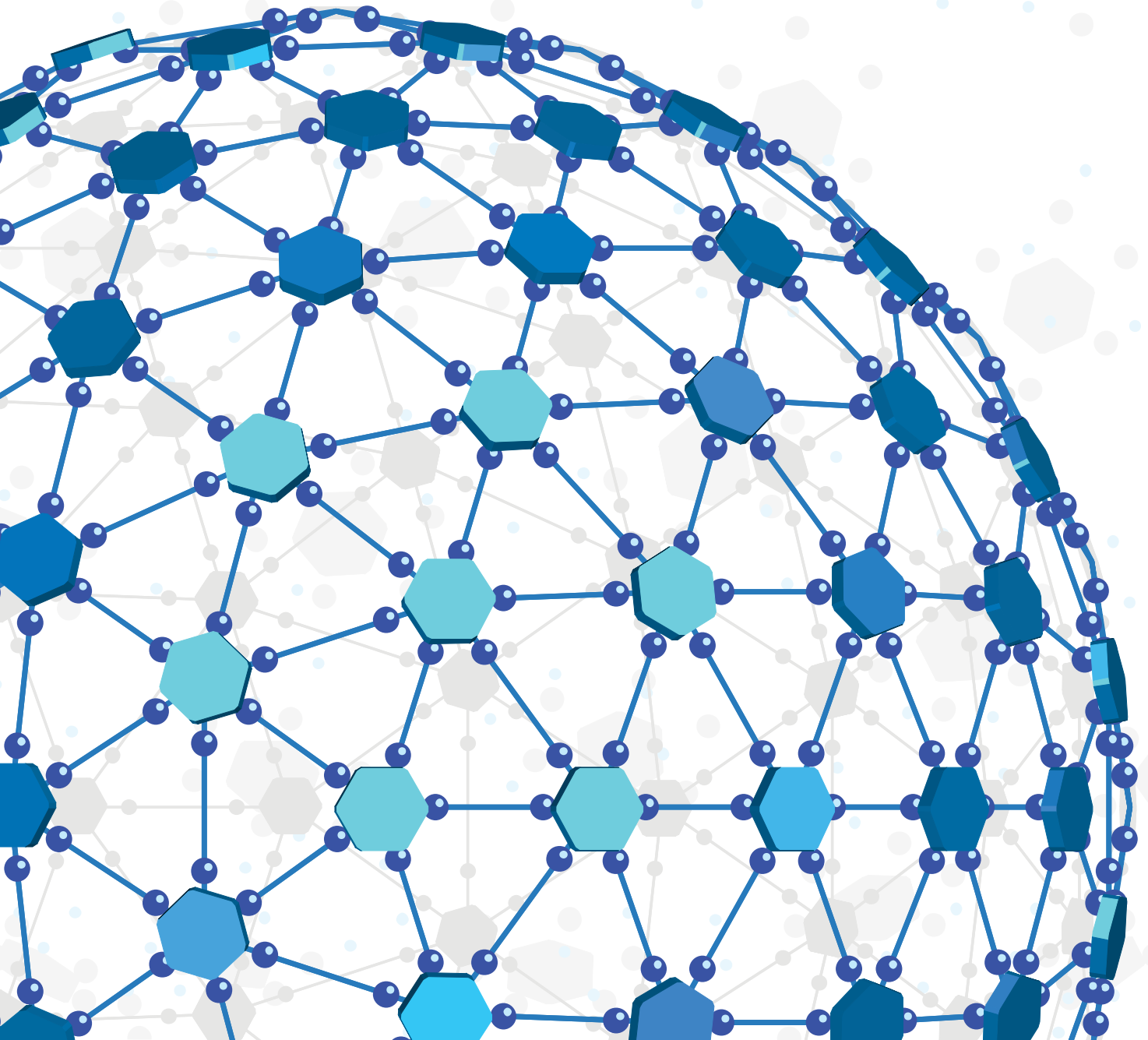

עקרונות ה-OECD למשילות משקי מים

OECD אומץ על ידי הוועדה למדיניות הפיתוח האזורית של
ב- 11 במאי 2015

השנתי של ה אומץ על ידי השרים בכינוס השרים - OECD -
OECD Ministerial Council Meeting - 2015 ביוני 14

מרכז ליזמות, SMEs, אזורים וערים.

מדוע כדאי להתבסס על עקרונות ה-OECD למשילות משקי מים?

תשקיף קודר למשק המים, דבר שיחייב הסתפקות בפחות ועשייה של יותר

בכל העולם, לחצי הביקוש למים והלחץ שבו נתונים מגזרים קשורים מחייבים אותנו תפעולה:

- מי שתייה נגישים ואיכותיים הם משאב מוגבל שזמינותו נתונה לתנודות חריפות. על-פי תחזיות ה-OECD, 40% מאוכלוסיית העולם חיה כבר היום באגני ניקוז של נהרות הסובלים מלחצי מים והביקוש למים צפוי לגדול עוד ב-55% עד שנת 2050 (OECD 2012a).
- ניצול היתר והזיהום של אקוויפרים ברחבי העולם עתיד ליצור אתגרים משמעותיים בכל הנוגע לביטחון תזונתי, בריאות מערכות אקולוגיות ואספקת מי שתייה בטוחים ולהגדיל את הסכנה של שקיעת קרקעות, בין היתר.
- בשנת 2050 צפוי כי 240 מיליון בני אדם ייוותרו ללא גישה למים נקיים ועוד 1.4 מיליארד יחיו ללא גישה לתברואה בסיסית.
- תשתיות המים במדינות ה-OECD מזדקנות; האמצעים הטכנולוגיים מיושנים ובמקרים רבים, המערכות הלאומיות אינן מסוגלות להתמודד בצורה מוצלחת עם העלייה בביקוש, עם אתגרים סביבתיים, עם האצת תהליכי העיור, עם התנודות באקלים ועם אסונות מים.
- כדי לחדש ולשדרג מערכות תשתית לאספקת מים ותברואה, תידרש עד שנת 2050 השקעה משמעותית, שעל פי ההערכות תעמוד על 6.7 טריליון דולר. הכללה של מגוון רחב יותר של מערכות תשתית הקשורות במים במאמצי השדרוג עלולה לשלש את החשבון עד 2030 (OECD 2015c).

מים – מגזר הסובל מקיטוע

מגזר המים מתאפיין בתכונות מובנות הגורמות לו לרגישות יתר ולתלות בניהול רב-שכבתי.

- המים מחברים בין מגזרים, מקומות ואנשים, ואף יוצרים גישור גיאוגרפי וגישור של זמן. ברוב המקרים, אין חפיפה בין גבולות הידרולוגיים לבין גבולות מינהלתיים או מדיניים.
- הניהול של מי שתייה (מים עיליים ומי תהום כאחד) הוא עניין המחייב טיפול הן ברמה הכלל-עולמית והן ברמה המקומית. גורמים רבים – ציבוריים, פרטיים ועמותות/מלכ"רים – מעורבים במחזורי קבלת ההחלטות, גיבוש המדיניות וביצוע הפרויקטים.
- מגזר המים הוא מגזר מונופוליסטי ועתיר השקעות הון, הנתון לכשלי שוק חמורים המחייבים תיאום בין גורמים.
- מדיניות מים היא דבר מורכב מעיקרו ובעל קשר הדוק לתחומים בעלי חשיבות קריטית לפיתוח, כולל בריאות, סביבה, חקלאות, אנרגיה, תכנון מרחבי, פיתוח אזורי וטיפול בעוני.
- מדינות רבות הטילו, במידה כזאת או אחרת, על ממשלות ברמה האזורית/מקומית את האחריות לתחומים בעלי מורכבות גוברת הדורשים משאבים רבים. התוצאה היא קשרי תלות בין דרגי ממשל שונים, דבר המחייב תיאום הדוק כדי למנוע קיטוע.

ההתמודדות עם אתגרי העתיד בתחום המים מעלה לא רק שאלה כמו 'מה צריך לעשות?' כי אם גם שאלות דוגמת 'מי צריך לעשות מה?', 'מדוע?', 'באיזה דרג של הממשלה' ואף 'כיצד?'. מדיניות תוכל להועיל ולסייע רק אם תהיה לכידה וברורה, אם בעלי העניין יהיו מעורבים ומחויבים כאות, אם יתקיימו מסגרות רגולטוריות מתוכננות היטב, אם מידע נאות יהיה זמין לגורמים הזקוקים לו ואם תובטח רמה מספקת של יכולת, יושרה ושקיפות.

כדי להכין את עצמם לעתיד, על המוסדות הרלוונטיים להסתגל לשינויים המתחוללים בנסיבות. במעבר לשיטות עבודה שיש בהן יותר שוויוניות, אחריות וקיימות, הרצון הפוליטי ומדיניות עקבית הם גורמים בעלי חשיבות מרכזית.

במקרים רבים, משברי מים הם למעשה משברי משילות

משנת 2010, סיפק ה-OECD הוכחות ביחס לפערי הניהול המרכזיים המכשילים את התכנון והיישום של מדיניות מים והציע סדרה של תגובות מדיניות ושיטות עבודה מומלצות כדי לגבור על פערים אלה. המסמך 'מסגרת הניהול הרב-שכבתית של ה-OECD: להשגח בפערים ולגשר עליהם' פותח כמסגרת אנליטית וככלי שיכול לסייע לקובעי מדיניות לזהות בעיות ניהול מהסוג המטריד במידה זו או אחרת את כל המדינות (ללא קשר למערך המוסדי, זמינות המים או מידת הביזור הנהוגה בהן) – ולטפל בהן.

מסגרת ניהול רב-שכבתית: להשגח בפערים ולגשר עליהם

מקור: OECD (2011), *Water Governance in OECD: A Multi-Level Approach*, OECD Publishing, Paris

מסגרת אנליטית זאת שימשה לבדיקת הסדרי משילות המים ב-17 ממדינות ה-OECD (2011) וב-13 מדינות באמריקה הלטינית (2012). בנוסף, התנהלו שיחות עומק בנושאי מדיניות עם מספר רב של בעלי עניין ברמה הארצית/לאומית, וזאת במקסיקו (2013), הולנד (2014), ירדן (2014), טוניסיה (2014) וברזיל (2015). בנוסף, פותחו ידע נושאי והנחיות מדיניות ביחס למעורבות/מחויבות בעלי עניין, משילות מים ברמה העירונית וניהול הגורמים העוסקים בהסדרה רגולטורית של מים (2015).

הראיות שנאספו מלמדות כי אין פתרון קסם יחיד העשוי להתאים לכל בעיות המים בחלקים שונים של העולם, אלא מגוון רחב של מצבים בתוך כל מדינה ושונה בין מדינה למדינה. לפיכך יש להתאים תגובות מינהליות למאפיינים הספציפיים של טריטוריות ולהכיר בכך שמינהל תלוי במידה רבה בהקשר ומשום כך חשוב להתאים את מדיניות המים למקום שבו תיושם.

ואולם בנוף המשילות של מי השתייה כן חלו שינויים ב-25 השנים האחרונות. בימינו, זרימת המידע קלה יותר ויש בכך כדי לשפוך אור על ליקויים, כשלים ושיטות עבודה גרועות. מגמת הביזור יצרה הזדמנויות להתאים את הנחיות המדיניות למציאות המקומית אך גם הגדילה את בעיות הקיבולת והתיאום באספקה של שירותים ציבוריים.

יש כיום מידה מרובה יותר של הכרה בכך שקבלת החלטות מלמטה למעלה באופן שאינו מדיר אף בעל עניין היא כנראה המפתח לגיבוש של מדיניות מים אפקטיבית. בנוסף, מספר מסגרות משפטיות חוללו שינוי מהפכני במדיניות מים, אלא שיישומן נתקע במקרים רבים בבירוקרטיה ממשלתית, כמו במקרה של 'צו האיחוד האירופי בנושא מסגרת המים', שהציג מספר רב של המלצות מתקדמות המוצגות בהמשך מסמך זה, 'יעדי הפיתוח למילניום' של האו"ם והחלטת העצרת הכללית של האו"ם מ-28 ביולי 2010 שכותרתה 'זכות האדם למים ולתברואה'.

ואחרון-אחרון חביב: יישומה של תפישה של המינהל המשולב של משאבי המים' הניבה תוצאות לא אחידות הן בתוך מדינות ספציפיות ואף הבדלים בין מדינות שונות ויש לגבש מסגרות ביצועיות שיביאו בחשבון את הטווח הקצר, טווח הביניים והטווח הארוך, וזאת בדרך עקבית ובת קיימא. נוכח אתגרי יישום מסוג זה, עקרונות המשילות הכלולים במסמך זה חותרים לסייע למערכות ממשל בכל הדרגים לבסס ולחזק את מינהל משאבי המים שלהן כך שיוכלו להתמודד הן עם אתגרי ההווה והן עם אתגרי העתיד.

עקרונות ה-OECD למשילות משקי מים – לשם מה?

הצורך בהנחיות מדיניות ציבורית ברורות וחזקות לעתיד

התמודדות עם אתגרי ההווה, כמו גם אתגרי המחר, מחייבת הנחיות מדיניות ציבורית שיהיו ברורות וחזקות וייתחשו ליעדים מדידים על פי לוחות זמנים קבועים מראש, יהיו בקנה המידה המתאים, יסתמכו על חלוקה ברורה של תפקידים בין הרשויות המוסמכות ויהיו נתונות להליך קבוע וסדיר של מעקב והערכה.

מינהל מים יכול לתרום רבות לתכנון והיישום של הנחיות מדיניות שכאלה, תוך שיתוף באחריות בין כל דרגי הממשל, החברה האזרחית, המגזר העסקי והקשת הרחבה יותר של בעלי עניין שנועד להם תפקיד מרכזי לצד קובעי המדיניות, כדי ליהנות מהיתרונות הכלכליים, החברתיים והסביבתיים של מינהל מים תקין.

על פי עקרונות ה-OECD למשילות משקי מים, יש לתכנן מערכות למינהל מים בהתאם לאתגרים שכל מערכת אמורה לטפל בהם. זוהי גישה המבוססת על פתרון בעיות, ופירושה כי כל 'סוגי מינהל המים אמורים להתבצע על פי 'פונקציות' של משילות מים. ההבניה, המיסוד ו/או הענקת התוקף הרשמי למוסדות אינם אמורים לגרוע מיעד, שהוא אספקת כמות מספקת של מים באיכות טובה תוך שמירה על השלמות האקולוגית של גופי מים ואף שיפורה.

עקרונות ה-OECD למשילות משקי מים נועדו לתרום לגיבושן של הנחיות מדיניות ציבורית שיהיו מוחשיות ומוכוונות-תוצאה ויתבססו על שלושה ממדים משלימים של מינהל מים, אשר אף תומכים זה בזה:

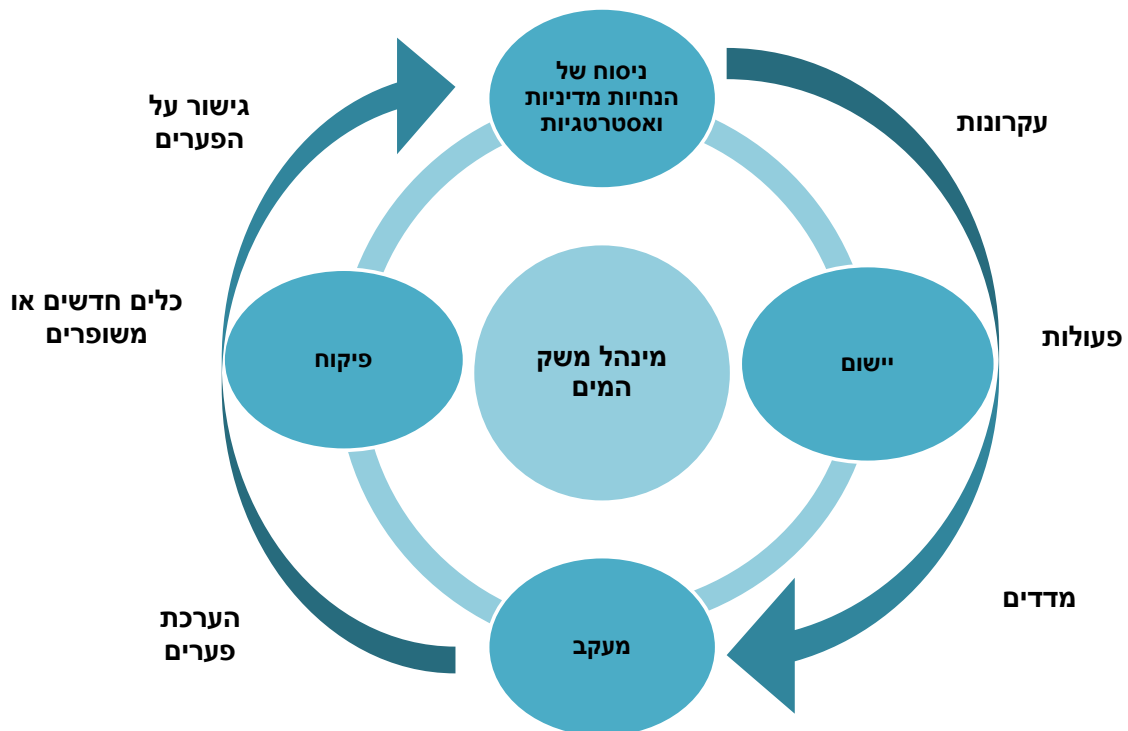
- **אפקטיביות** עניינה עד כמה יכול מערך הניהול לתרום לגיבוש של יעדים ומטרות ברורים ובני קיימא בתחום מדיניות המים בכל דרגי הממשל, ליישומן של הנחיות המדיניות הללו וליכולת להשיג את היעדים שנקבעו.
- **יעילות** עניינה עד כמה יכול מערך הניהול לתרום למיקסום היתרונות שבמינהל מים אחראי ובשיפור הרווחה, במחיר הנמוך ביותר שניתן מבחינת החברה בכללותה.
- **אמון ומעורבות** עניינם עד כמה יכול מערך הניהול לתרום לבניית אמון הציבור ולהבטחת הכללתם של כל בעלי העניין באמצעות לגיטימיות דמוקרטית והגינות לגבי החברה בכללותה.

עקרונות ה-OECD למשילות משקי מים – סקירה כללית

עקרונות ה-OECD למשילות משקי מים צפויים לתרום לשיפור 'מחזור מינהל משק המים' מתכנון המדיניות ועד ליישומה.

מחזור מינהל משק המים

מקור: נייר עבודה של ה-OECD הצפוי להתפרסם בקרוב (2015)

עקרונות ה-OECD למשילות משק המים פותחו על סמך ההנחה שאין פתרון קסם אחד ויחיד העשוי להתאים לכל בעיות המים בכל חלקי העולם. למעשה מדובר ב'תפריט' של אפשרויות המבוססות על השונות וההבדלים בין מערכות משפט, מינהל וארגונים הן בתוך מדינות והן בין מדינות שונות. העקרונות הללו מכירים בכך שניהול הוא עניין תלוי קונטקסט: יש להתאים את הנחיות המדיניות בנושאי מים לאזורים שונים ולמצאי מקורות מים שונה וגם הטיפול מצד הרשויות חייב להתאים את עצמו לשינויים בנסיבות.

העקרונות נטועים בהקשר הרחב יותר של עקרונות המינהל התקין, לגיטימיות, שקיפות, אחריותיות, זכויות אדם, שלטון החוק ואי-הדרה. לפיכך העקרונות רואים במינהל משק המים אמצעי להשגת מטרה ולא מטרה בפני עצמה, דהיינו המגוון של כללים, שיטות עבודה ותהליכים פוליטיים, מוסדיים ומינהליים, (פורמליים ולא פורמליים כאחד) שבאמצעותם מתקבלות החלטות ומיושמות, בעלי העניין יכולים להביע את האינטרסים שלהם ולצפות שרצונותיהם יובאו בחשבון ואילו מקבלי החלטות נדרשים לדין וחשבון על מינהל משק המים.

העקרונות שואפים לשפר את מערכות מינהל המים המסייעות בניהול של משאבי מים 'עודפים', 'חסרים' ו'מזוהמים' מדי' בדרך שתהיה אחראית ובת-קיימא, משולבת ומכלילה ותצא אל הפועל במחיר מתקבל על הדעת ובטווח זמן סביר. על פי העקרונות הללו, הניהול טוב אם הוא יכול לסייע בפתרון של בעיות מים מרכזיות, באמצעות שילוב של תהליכים מלמטה-למעלה ומלמעלה-למטה, תוך טיפוח קשרים בונים בין המדינה לבין אזרחיה. הניהול רע אם הוא מייצר עלויות שלא לצורך ואינו נותן מענה לצרכים ספציפיים-למקומות.

על פי העקרונות, יש לתכנן מערכות למינהל משק מים (פורמליות, מורכבות ויקרות במידה כזאת ואחרת) בהתאם לבעיות שהן אמורות לפתור. זוהי גישה המבוססת על פתרון בעיות, ופירושה כי כל 'סוגי' מינהל המים אמורים להתבצע על פי 'פונקציות' של מינהל מים. ההבניה, המיסוד ו/או הענקת התוקף הרשמי למוסדות אינם אמורים לגרוע מהיעד העיקרי, שהוא אספקת כמות מספקת של מים באיכות טובה תוך שמירה על השלמות האקולוגית של גופי מים ואף שיפורה.

כיצד פותחו עקרונות ה-OECD למשילות משקי מים?

ה-OECD הוביל את הקבוצה שעסקה בנושא 'מינהל תקין' עד 'פורום המים העולמי' השישי שהתקיים במרסיי, במארס 2012. במסגרת ההליך המקדים לקראת הפורום, הוקמה קהילה מקצועית של מעל 300 בעלי עניין והוטל עליה לארגן תשעה מפגשים נושאים. הדיונים על נושאי מינהל במרסיי הסתיימו במסקנה שיש צורך בהנחיות מדיניות ברורות וחזקות שיספקו מסגרת התייחסות אחידה ומשותפת לממשלות בכל הדרגים, וזאת כדי לטובת שיפור הנחיות המדיניות למינהל משקי מים.

בהמשך, הוקמה ב-27-28 במארס 2013 יוזמת ה-OECD למינהל משקי מים¹ (WGI) כפלטפורמה בהשתתפות יותר מ-100 נציגים של בעלי עניין שונים, מנציגי ציבור ונציגי המגזר הפרטי ועד נציגי עמותות/מלכ"רים וכיו"ב. הוטל על הגוף הזה להתכנס אחת לשישה חודשים במסגרת של 'פורום מדיניות'. מאז ועד היום, השקיע ה-WGI מאמץ משמעותי להבטיח את המשכיות היוזמה ואת הפעולה המשותפת הדרושה כדי לשפר את היכולות במינהל משקי מים באופן שיאפשר לטפל בבעיות המים.

¹ <http://www.oecd.org/gov/regional-policy/water-governance-initiative.htm>

פרום המים העולמי השישי – יעדי מינהל מותאמים (2012)

<p>יעד מס' 1 עד שנת 2015, 50% מהמדינות ינהיגו מנגנוני התייעצות, שיתוף ותיאום שיאפשרו לבעלי עניין ברמה המקומית, האזורית, הארצית והבינלאומית לתרום באופן אפקטיבי לתהליכי קבלת החלטות בדרך שתהיה לכידה, הוליסטית ומשולבת. עד 2021, אמורות כל המדינות להנהיג מנגנונים שכאלה.</p> <p>לחץ כדי להוריד את הדוח המשולב על יעד מס' 1</p>	
<p>יעד מס' 2 עד 2015, צפויות 50% מהמדינות לחזק את המסגרות הרגולטוריות שלהן ולאמץ מדדי ביצוע (אספקת שירותים) כדי לעקוב אחר ולהעריך את הנחיות מדיניות המים שלהן; ועד אותו מועד, אמורות כל המדינות להנהיג תהליכים בוני קיבולת ברמה הארצית והמקומית, וזאת כדי לטפח ניהול טוב של אספקת השירותים. עד 2018, אמורות כל המדינות להנהיג מנגנונים שכאלה.</p> <p>לחץ כדי להוריד את הדוח המשולב על יעד מס' 2</p>	
<p>יעד מס' 3 עד שנת 2021 צפוי גידול של 30% במספר התוכניות לניהול אגני ניקוז של נהרות (ניתוח של הסטטוס הראשוני והבעיות המרכזיות).</p> <p>לחץ כדי להוריד את הדוח המשולב על יעד מס' 3</p>	
<p>יעד מס' 4 עד 2015 יוגדל מספר המדינות שבוצעו בהן אבחוני ביטחון מים והונהגו כלי ניהול, על בסיס מסגרות רגולטוריות וחוקיות קיימות (ברמה המקומית, הארצית, הבינלאומית) ומנגנוני IWRM.</p> <p>לחץ כדי להוריד את הדוח המשולב על יעד מס' 4</p>	
<p>יעד מס' 5 עד 2018, אמורות 30 מדינות להתחייב על קידום היושרה במגזר המים, לאבחן ולמפות סיכונים שחיתות קיימים או פוטנציאליים ולהבטיח הנהגה ויישום אפקטיבי של הנחיות מדיניות נגד שחיתות.</p> <p>לחץ כדי להוריד את הדוח המשולב על יעד מס' 5</p>	
<p>יעד מס' 6 עד 2018 ייושמו ב-30 מדינות תהליכים שקופים לתקצוב מים, כולל מידע על תכנון ויישום של השקעות בתשתיות המים (השלכות כספיות, טכניות וסוציו-אקונומיות); ושיטות וכלים לשפור השקיפות ומתן הדין וחשבון במסגרת מגזר המים.</p> <p>לחץ כדי להוריד את הדוח המשולב על יעד מס' 6</p>	

צעד ראשוני בפיתוח העקרונות כלל הכנת רשימת מצאי של כלים, הנחיות ועקרונות בנושא מינהל משקי מים, וזאת כדי לבדוק מה כבר קיים.²

מסמך זה מתאר 108 כלי ניהול, ביניהם 55 בעלי רלוונטיות ספציפית למגזר המים. הכלים הללו נעים ממסמכים בינלאומיים וולונטריים ומחייבים ועד מגוון רחב של יוזמות, תוכניות, הנחיות, מדריכי כיס וכלים מעשיים. המלאי בנוי סביב נושאים כמו מעורבות בעלי עניין; ביצועים ומינהל משק מים במונחים של אספקה ותברואה; ניהול אגני ניקוז; יושרה ושקיפות.

התרגיל הזה בבדיקת מלאי הכלים הקיימים שפך אור על הערך המוסף הגלום בפיתוח עקרונות ה-OECD, באופן שיציע מסגרת מערכתית לזיהוי וטיפול בפערי מינהל במשקי מים ולגיבוש שיטות עבודה מומלצות ברמה הבינלאומית.

² <http://www.oecd.org/gov/regional-policy/Inventory.pdf>

עקרונות המינהל של משק המים פותחו ונדונו בתהליך מלמטה-למעלה ובהשתתפות מספר רב של בעלי עניין במסגרת ה-WGI, בחסות ובהנחיית הוועדה למדיניות לפיתוח אזורי של ה-OECD ובשיתוף פעולה הדוק עם הוועדה למדיניות רגולטורית של ה-OECD ורשת ה'רגולטורים הכלכליים' המסונפת אליה. בנוסף, התקיימו התייעצויות נרחבות עם מגוון רחב של ועדות וגופני משנה של ה-OECD, ביניהם הוועדה למדיניות סביבתית וקבוצת העבודה שלה בנושא גיוון ביולוגי, מים ומערכות אקולוגיות; הוועדה למשילות ציבורית וקבוצת העבודה שלה בנושא פקידי יושר ציבורי בכירים; הוועדה לסיוע בפיתוח; הוועדה להשקעות והוועדה לחקלאות.

העקרונות נדונו בכינוס ה-33 של הוועדה למדיניות פיתוח אזורית שהתקיימה ב-29-30 באפריל 2015 ואושרו על ידי הוועדה באמצעות נוהל בכתב ב-11 במאי 2015. מועצת ה-OECD קיבלה בברכה את העקרונות ב-13 במאי 2015 והסכימה להעביר אותם לשרים, אשר הצהירו על תמיכתם בעקרונות בכינוס המועצה בדרג השרים, שהתקיים ב-4 ביוני 2015.

עקרונות ה-OECD למשילות משקי מים

עקרונות ה-OECD למשילות משקי מים יוצרים מסגרת המאפשרת להבין אם המערכות למינהל משק המים מבצעות את תפקידן באופן מיטבי ולסייע בהתאמתן על פי הצורך. הם יכולים לתפקד כזרז ביחס למאמצים להגדיל את הניראות של שיטות עבודה תקינות, את הלמידה מהניסיון העולמי ואת ההנעה של תהליכי רפורמה בכל דרגי הממשל כדי לקדם שינויים במקומות ובמועדים הדרושים. בנוסף, הם יכולים לסייע לעוסקים במלאכה להימנע ממכשלות ומלכודות על סמך הניסיון הבינלאומי הצבור.

העקרונות מבוססים על השיקולים הבאים:

- התמודדות עם בעיות המים בהווה כמו גם בעתיד, מחייבת הנחיות מדיניות ציבורית שיהיו ברורות וחזקות וייתייחסו ליעדים מדידים על פי לוחות זמנים קבועים מראש, יהיו בקנה המידה המתאים, יסתמכו על חלוקה ברורה של תפקידים בין הרשויות המוסמכות ויהיו נתונות להליך קבוע וסדיר של מעקב והערכה.
- מינהל משק מים אפקטיבי, יעיל ומכליל תורם לתכנון וליישום של הנחיות מדיניות שכאלה תוך חלוקת אחריות בכל דרגי הממשל ובשיתוף פעולה עם בעלי העניין הרלוונטיים, וזאת כדי להתמודד עם בעיות משק המים בהווה ובעתיד כאחד.
- נוכח השוני הרב במצב ובנסיבות במדינות השונות, במונחים של מסגרות משפטיות ומוסדיות, מנהגים תרבותיים ואף תנאי האקלים, הסביבה והאזור הגיאוגרפי המולידים את בעיות המים (ואת התגובות עליהן במונחים של מדיניות), לא ניתן לגבש מדיניות יחידה ואחידה שתוכל לטפל בכל בעיות המים בכל העולם.
- לפיכך יאה שמדינות חברות ושאינן-חברות המעוניינות בכך ייעזרו בעקרונות הללו כדי לתכנן וליישם הנחיות מדיניות לאומיות-ארציות בהתאם לנסיבות הספציפיות של כל מדינה.
- מינהל משק המים הוא רכיב חשוב במסגרת הכוללת של הנחיות מדיניות בנושאי מים; העקרונות הרחבים יותר של מינהל תקין חלים על מגזר המים ותוצאות בתחום מינהל משק המים תלויות ומותנות לפעמים בהתקדמות בחומים אחרים במסגרת מדיניות המים.
- עקרונות אלה רלוונטיים לכל דרגי הממשל ויש לדאוג לתפוצה רחבה שלהם בקרב מדינות חברות ולא-חברות כאחת.
- ה-OECD כארגון יכול לסייע למדינות (חברות ולא-חברות) ביישום התקנים הללו ובגיבוש שיטות עבודה מומלצות. בהמשך עבודתה, עתידה הוועדה למדיניות פיתוח אזורי לגבש את ההצעות הדרושות למסמך המשך בעקבות העקרונות.
- עקרונות אלה יובאו בחשבון בכל עבודה עתידית שתבצע בנושאי מים במסגרת ה-OECD.

העקרונות חלים על מחזור מדיניות המים הכולל ויש ליישם באופן מערכתי ומכליל.

לפיכך, אין בהם הבחנה בין:

- פונקציות של מינהל משק מים (כמו למשל אספקת מי שתייה, תברואה, הגנה משיטפונות, איכות מים, כמות מים, מי גשמים ומי סופות);
- שימושי מים (ביתי, תעשייתי, חקלאות, אנרגיה, סביבה) וכן
- הבעלות על מינהל משק המים, המשאבים והנכסים (ציבורי, פרטי, מעורב).

© cidepix/Shutterstock.com

הגברת האפקטיביות של משילות משק המים

עיקרון מס' 1 יש להקצות וליצור הבחנה ברורה בין תפקידים ותחומי אחריות בנושאים כמו קביעת מדיניות מים, יישום מדיניות, ניהול מבצעי ורגולציה, ולטפח שיתוף פעולה בין הרשויות הנושאות באחריות לכל נושא.

לשם כך, על המסגרות המשפטיות והמוסדיות:

(א) לציין במפורט את חלוקת התפקידים ותחומי האחריות בנושאי מים בכל דרגי הממשל והמוסדות בהקשר עם

– קביעת מדיניות מים, בייחוד הגדרת עדיפויות ותכנון אסטרטגי;

– יישום מדיניות, בייחוד מימון ותקצוב, נתונים ומידע, מעורבות בעלי עניין, פיתוח קיבולת והערכה;

– ניהול מבצעי, בייחוד אספקת שירותים, תפעול תשתיות והשקעה; וכן

– רגולציה ואכיפה, בייחוד קביעת תעריפים, תקנים, רישוי, פיקוח, בקרה וביקורת וניהול קונפליקטים;

(ב) לסייע בזיהוי של פערים, חפיפות והתנגשות אינטרסים וטיפול בהם באמצעות תיאום אפקטיבי בכל דרגי הממשל.

עיקרון מס' 2 יש לנהל את משק המים בקנה המידה המתאים במסגרת של מערכות משולבות לניהול אגני ניקוז, באופן שישקף את התנאים המקומיים ויטפח שיתוף פעולה בין הרמות השונות.

לשם כך, על השיטות והכלים למשילות משק המים:

(א) לתת מענה על יעדים ארוכי טווח במונחים של סביבה, כלכלה וחברה, תוך חתירה לשימוש המיטבי במשאבי מים על ידי צמצום ומניעת סיכונים ומינהל משולב של משאבי המים;

(ב) לעודד ניהול תקין של מחזורים הידרולוגיים מרגע האיסוף והחלוקה של מי שתייה ועד לפליטה של מי שפכים וזרימות חוזרות;

(ג) לקדם אסטרטגיות, תוכניות פעולה ואמצעים שיהיו סתגלניים ויאפשרו הפחתת קשיים, יתבססו על הנחיות/הרשאות ברורים ועקביים, וזאת באמצעות תוכניות אפקטיביות לניהול אגני ניקוז שיעלו בקנה אחד עם הנחיות המדיניות ברמה הלאומית ועם התנאים המקומיים;

(ד) לקדם שיתוף פעולה חוצה דרגים בין משתמשים, בעלי עניין ומערכות ממשל לטובת המינהל התקין של משאבי המים; וכן

(ה) שיפור שיתוף פעולה בין גורמים השוכנים על גדות של גופי מים ביחס לשימוש במשאבי מי שתייה חוצי-גבולות.

עיקרון מס' 3 תמיכה בעקביות בהנחיות המדיניות באמצעות תיאום בין-מגזרי אפקטיבי, בייחוד בין הנחיות המדיניות לגבי מים לבין תחומים כמו סביבה, בריאות, אנרגיה, חקלאות, תעשייה, תכנון מרחבי ושימושי קרקע, וזאת באמצעות

(א) עידוד של מנגנוני תיאום שיקדמו גיבוש מדיניות עקבית במשרדי הממשלה השונים, רשויות ציבוריות וגופי ממשל שונים, כולל תוכניות בין-מגזריות;

(ב) טיפוח המינהל המתואם של שימושי מים, הגנה וניקוי של מקורות מים, תוך הבאה בחשבון של הנחיות מדיניות המשפיעות על הזמינות, האיכות והביקוש למים (כמו למשל חקלאות, יערנות, כרייה, אנרגיה, דגה, תחבורה, פנאי וניווט) וכן מניעת סיכונים;

(ג) זיהוי, הערכה וטיפול במכשלות הפוגעות בעקביות המדיניות כתוצאה מנוהלים, הנחיות מדיניות ותקנות הן במסגרת מגזר המים והן מחוצה לו, וזאת בעזרת כלי מעקב, דיווח ובדיקה; וכן

(ד) יצירת תמריצים ותקנות כדי למתן קונפליקטים בין אסטרטגיות סקטוראליות, לתאם בין האסטרטגיות הללו לבין צרכי מינהל המים ומציאת פתרונות שיתאימו לניהול ולנורמות ברמה המקומית.

עיקרון מס' 4 התאמת רמת הקיבולת/יכולת של הרשויות המוסמכות למורכבות בעיות המים שיש לפתור ולמערך המיומנויות הנדרש כדי לבצע את תפקידיהן, וזאת באמצעות:

- (א) זיהוי פערי קיבולת/יכולת והטיפול בהם כדי לאפשר מינהל משולב של משאבי המים, ובייחוד תכנון, גיבוש כללים, ניהול פרויקטים, כספים, תקצוב, איסוף נתונים ומעקב, ניהול סיכונים והערכה;
- (ב) התאמת רמת היכולת במערכות מינהל המים לאופי הבעיות ולצרכים, במונחים טכניים, כספיים ומוסדיים;
- (ג) עידוד של הקצאה סתגלנית ומתפתח של תחומי אחריות לאחר הוכחת יכולת, במקומות שהדבר מתאים;
- (ד) קידום ההעסקה של פקידי ציבור ואנשי מקצוע בתחום המים על בסיס מצוינות ותהליכים שקופים שיהיו בלתי תלויים בשינויים פוליטיים;
- (ה) קידום השכלה והכשרה של אנשי מקצוע בתחום המים כדי לחזק את היכולת של מוסדות העוסקים במינהל מים ואף בעלי עניין באופן כללי ולטפח שיתוף פעולה ושיתוף ידע.

ייעול משילות של משק המים

עיקרון מס' 5 יש ליצור, לעדכן ולהפיץ נתונים ומידע הקשורים במדיניות המים ובנושאי מים באופן עדכני, עקבי וניתן להשוואה ולהיעזר בו כדי להנחות, להעריך ולשפר את הנחיות מדיניות המים, באמצעות:

- (א) הגדרת הדרישות לייצור יעיל, חסכוני ובר-קיימא והשיטות לשיתוף של מידע ונתונים איכותיים על מים ונושאים הקשורים במים, כמו לדוגמה נתונים על מצב משאבי המים, מימון מים, צרכים סביבתיים, מאפיינים סוציו-אקונומיים ומיפוי מוסדי;
- (ב) טיפוח של תיאום אפקטיבי ושיתוף בניסיון הצבור בקרב ארגונים וסוכנויות המפיקים נתונים הקשורים במים עם יצרני ומשתמשי מים ואף עם גורמים בכל דרגי הממשל;
- (ג) קידום קשרים שוטפים עם בעלי העניין בכל הנוגע לתכנון וליישום של מערכות מידע על מים ואספקת הכוונה על האופן שבו יש לשתף את המידע הזה במטרה לטפח שקיפות, אמון ואפשרות השוואה (לדוגמה, באמצעות מאגרי נתונים, דוחות, מפות, תרשימים, מצפים);
- (ד) עידוד התכנון של מערכות מידע מאוחדות ועקביות ברמת אגן הניקוז, כולל במקרה של מים חוצי גבולות כדי לטפח אמון הדדי, הדדיות באופן כללי ויכולת להשוות נתונים, וזאת במסגרת של הסכמים בין מדינות השוכנות על גדות גופי מים; וכן
- (ה) בדיקת האיסוף, השימוש, השיתוף וההפצה של נתונים כדי לזהות חפיפות וסינרגיות ולסנן עומסי נתונים מיותרים.

עיקרון מס' 6 יש לוודא שהסדרי הניהול והשליטה יסייעו בגיוס מימון לצורכי מים ולהקצות את המשאבים הכספיים באופן שיהיה יעיל, שקוף ומזורז, באמצעות:

- (א) קידום של הסדרי ניהול ושליטה שיסייעו למוסדות מים בכל דרגי הממשל לגייס את הכספים הנחוצים להם כדי לבצע את תפקידיהם, בין השאר באמצעות עקרונות כמו 'המזהם משלם' ו'המשתמש משלם', כמו גם תשלום תמורת שירותים סביבתיים.
- (ב) קיום של בדיקות מגזריות וביצוע של תכנון כספי אסטרטגי כדי להעריך צורכי השקעה ותפעול לטווח המידי, הבינוני והארוך ולנקוט אמצעים שיסייעו להבטיח את הזמינות של אותו מימון לאורך זמן;
- (ג) אימוץ של נוהלי עבודה מוכחים ושקופים לתקצוב וניהול חשבונות, שיש בהם כדי לספק תמונה ברורה של הפעילויות בתחום המים וכל חבות והתחייבות מותנית הנלווית לאותן פעילויות, כולל השקעות בתשתית, וכן התאמה בין האסטרטגיות הרב-שנתיות לבין התקציבים השנתיים וסעיפי העדיפות של הממשלות בטווח הבינוני;
- (ד) הטמעת מנגנונים המקדמים הקצאה יעילה ושקופה של כספי ציבור בנושאים הקשורים במינים (לדוגמה, באמצעות חוזים חברתיים, 'כרטיסי ציונים' וביקורות); וכן
- (ה) מזעור של מטלות אדמיניסטרטיביות מיותרות הקשורות בהוצאות ציבוריות, תוך שמירה על אמצעי הגנה ובקרה על מנגנונים כספיים.

עיקרון מס' 7 יש לוודא יישום ואכיפה אפקטיביים של מסגרות רגולטוריות מוכחות למינהל משק מים תוך חתימה למימוש האינטרס הציבורי, באמצעות:

- (א) הבטחת היישום של מסגרות משפטיות ומוסדיות שיהיו כוללניות ועקביות ואשר יגדירו כללים, תקנים והנחיות להשגת התוצאות הרצויות של מדיניות המים ויעודדו תכנון משולב לטווח הארוך;
- (ב) הבטחת המילוי של תפקידים רגולטוריים חשובים על ידי גופים ציבוריים, מוסדות ייעודיים ודרגי ממשל שונים והאצלת הסמכויות המתאימות וציוד הרשויות הרגולטוריות במשאבים הדרושים.
- (ג) הבטחת תיאום, שקיפות, שוויוניות, אי-הדרה ופשטות שיאפשרו להבין ולאכוף בקלות כללים ותהליכים שונים;
- (ד) עידוד השימוש בכלים רגולטוריים (מנגנוני הערכה וייעוץ) כדי לטפח את איכות התהליכים הרגולטוריים ולהנגיש את התוצאות לציבור, במקרים הרלוונטיים;
- (ה) הגדרת כללים, נהלים, תמריצים וכלים שיהיו ברורים, שקופים ומידתיים של אכיפה (כולל פרסים וקנסות) במטרה לקדם התאמה וציות לדרישות ולממש יעדים רגולטוריים באופן חסכוני ויעיל; וכן
- (ו) הבטחת האפשרות להיעזר בתרופות אפקטיביות באמצעות גישה שוויונית למערכות המשפט, בהתחשב בטווח האפשרויות על פי העניין.

עיקרון מס' 8 קידום ההטמעה והיישום של שיטות עבודה חדשניות במינהל משק המים בקרב הרשויות המוסמכות, דרגי הממשל השונים ובעלי העניין הרלוונטיים, באמצעות:

- (א) עידוד מחקר ותוכניות פיילוט בתחום מינהל משק המים, הפקת לקחים מהצלחות וכישלונות והתאמת שיטות העבודה לפעולות בקנה מידה גדול;
- (ב) קידום של למידה חברתית כדי לייצר דיאלוג ובניית קונצנזוס, לדוגמה, באמצעות רשתות קשרים, רשתות חברתיות, טכנולוגיות מידע ותקשורת וממשקים ידידותיים למשתמש (מפות דיגיטליות, שימוש ב-BIG DATA, נתונים חכמים ואמצעים אחרים);
- (ג) קידום של שיטות חדשניות לשיתוף פעולה ולאגום משאבים ויכולת כדי לייצר סינרגיות בין מגזרים ולחפש הזדמנויות ליעול, בין השאר באמצעות ניהול עירוני, שיתוף פעולה בין רשויות מקומיות, שותפויות בין אזורים עירוניים לכפריים וחוזים מבוססי ביצוע; וכן
- (ד) קידום של ממשק איתן בין מדע למדיניות כדי לקדם ניהול טוב יותר של משק המים ולגשר על הפער שבין הממצאים המדעיים לבין שיטות העבודה במערכות מינהל מים.

שיפור האמון והמעורבות במשילות משק המים

עיקרון מס' 9 יש להנהיג נוהלי יושרה ושקיפות בכל הנחיות המדיניות בנושאי מים, מוסדות המים והמסגרות למינהל משק המים, וזאת כדי ליצור מבנה אחריות, לדרוש דין וחשבון מהגורמים השונים ולקדם את האמון בהחלטות המתקבלות, באמצעות:

- (א) קידום מסגרות משפטיות ומוסדיות שידרשו דין וחשבון ממקבלי החלטות ומבעלי עניין, כמו למשל הזכות למידע והקמת רשויות בלתי תלויות לחקירת בעיות הקשורות במים ולאכיפת החוק;
- (ב) עידוד והשרשה של נורמות, קודים של כללי התנהגות או אמנות בנושא יושרה ושקיפות בהקשרים כלל-ארציים או מקומיים ולקיים מעקב אחר יישומם של אלה;
- (ג) יצירת מנגנונים ברורים של חלוקת אחריות ובקרה לטובת שקיפות בניסוח מדיניות מים ויישומה;
- (ד) אבחון ומיפוי סדירים של גורמים קיימים או פוטנציאליים לשחיתות וסיכונים בכל המוסדות הקשורים במים בדרגים השונים, כולל בתחום של הרכש הציבורי; וכן
- (ה) אימוץ גישות הדוגלות בריבוי בעלי עניין, כלים ייעודיים ותוכניות פעולה כדי לזהות פערים ביושרה ושקיפות בנושאי מים ולטפל בהם (לדוגמה, סריקות/בריתות יושרה, ניתוח סיכונים, עדות חברתית)

עיקרון מס' 10 קידום מעורבות מצד בעלי עניין כדי לקבל מהם תרומה מושכלת, מבוססת ומוכוונת-תוצאה ביחס לתכנון מדיניות מים ויישומה, באמצעות:

- (א) מיפוי של גורמים ציבוריים, פרטיים ועמותות/מלכ"רים שיש להם עניין בתוצאות או העשויים להיות מושפעים מהחלטות הקשורות במים, כולל תחומי אחריות, מוטיבציות מרכזיות וקשרי גומלין;
- (ב) שימת לב מיוחדת לקטגוריות בייצוג חסר (צעירים, עניים, נשים, שבטים ילידים, משתמשים בתיים), בעלי עניין חדשים בנושא (מפתחי נדל"ן, משקיעים מוסדיים) ובעלי עניין ומוסדות אחרים הקשורים במים;
- (ג) הגדרת הקווים בקבלת החלטות ובשימוש הצפוי בתשומות מצד בעלי העניין השונים תוך התייחסות לחוסר השוויון בכוחות ולסיכונים שבקבלת מידע/ייעוץ מקטגוריות בעלות ייצוג-יתר או קבוצות קולניות במיוחד, ואף להבחין בין דעות מומחה לדעות של מי שאינם מומחים;
- (ד) עידוד הפיתוח של יכולת/קיבולת בקרב בעלי העניין הרלוונטיים, כמו גם מידע מדויק, עדכני ומהימן, על פי הנדרש;
- (ה) הערכת תהליכי הפעולה והתוצאות של מעורבות בעלי עניין במטרה ללמוד, להתאים ולשפר על פי הלקחים, כולל הערכת עלויות לעומת תועלת בתהליכי מעורבות;
- (ו) קידום של מסגרות משפטיות ומוסדיות, מבנים ארגוניים ורשויות מוסמכות שיקבלו בברכה מעורבות של בעלי עניין ויביאו בחשבון את הנסיבות, הצרכים ויכולות ברמה המקומית; וכן
- (ז) התאמת סוג ורמת המעורבות של בעלי העניין לצרכים והקפדה על תהליכים גמישים, שניתן להתאימם לשינויים בנסיבות.

עיקרון מס' 11 יש לעודד מסגרות של משילות משקי מים שיש בהן כדי לסייע בניהול שקלול התמורות ביחס למשתמשי המים, אזורים כפריים ועירוניים וחלוקה דורית, באמצעות:

- (א) קידום מעורבות שוויונית בקבלת ההחלטות מצד הכלל, בייחוד קבוצות חלשות ואנשים החיים באזורים מרוחקים/נידחים;
- (ב) העצמת הרשויות והמשתמשים המקומיים לזהות ולטפל בבעיות המונעות גישה לשירותי ומשאבי מים איכותיים וקידום שיתוף פעולה כפרי-עירוני, כולל באמצעות יותר שותפויות בין מוסדות מים והגורמים העוסקים בתכנון מרחבי;
- (ג) קידום הדיון הציבורי על הסיכונים והעלויות הקשורים במחסור מים, עודפי מים או מים מזוהמים כדי להגביר מודעות, לגבש קונצנזוס לגבי חלוקת העלויות ולתרום להורדת מחירים וקיימות הן בהווה והן בעתיד; וכן
- (ד) עידוד הערכות מבוססות ראיות של השלכות הנחיות המדיניות בנושאי מים על האזרחים, משתמשי המים ומקומות שונים במונחים של הפצה, במטרה להנחות את קבלת ההחלטות.

עיקרון מס' 12 יש לקדם מעקב והערכה שוטפים וסדירים ביחס להנחיות מדיניות המים והמערכות למשילות משק המים (על פי העניין), להפיץ את התוצאות בציבור ולבצע התאמות על פי הצורך, באמצעות:

- (א) קידום של מוסדות ייעודיים לבקרה, מעקב והערכה, שיקבלו את הסמכויות, היכולות, מרחב הפעולה, המשאבים והכלים הדרושים והמתאימים;
- (ב) פיתוח של מנגנונים מהימנים למעקב ודיווח כדי להנחות באופן אפקטיבי של קבלת ההחלטות;
- (ג) הערכת המידה שבה מדיניות המים מצליחה להשיג את התוצאות המוצהרות והרצויות ואת מידת ההתאמה של מסגרות משילות משק המים למטרותיהן; וכן
- (ד) עידוד של שיתוף מהיר ושקוף בתוצאות ההערכה והתאמת האסטרטגיות על פי המידע החדש המצטבר.

הצהרת העקרונות של טגו בהשתתפות בעלי עניין מרובים

ההצהרה על עקרונות ה-OECD למשילות משקי מים שנחתמה בטגו על ידי מספר רב של בעלי עניין היא אחת התוצאות המוחשיות של גישת ריבוי בעלי העניין העומדת בבסיס תהליך הפיתוח של העקרונות. ההצהרה הונחה על שולחנו של מזכ"ל ה-OECD, אנחל גוריה במסגרת פורום המים העולמי השביעי שהתקיים ב-13 באפריל 2015.

הצהרת העקרונות של טגו בהשתתפות בעלי עניין מרובים בנושא עקרונות ה-OECD למשילות משקי מים

אנו, ארגונים מהמגזר הציבורי, הפרטי ומגזר המלכ"רים, קבוצות חשובות ופרטים העוסקים באופן פעיל בקידום יוזמת ה-OECD למשילות משקי מים (WGI), שהיא רשת חדשנית ומרובת בעלי עניין ובה מעל 120 נציגים המתכנסים פעמיים בשנה במסגרת של פורום מדיניות, משוכנעים ומאמינים כי במקרים רבים, משברי מים הם משברי משילות ושליטה, וכן:

1. **תומכים באופן מלא בעקרונות ה-OECD למשילות משקי מים** כמסגרת איתנה וטובה שתסייע לממשלות לאומיות ואזוריות לתכנן וליישם הנחיות טובות יותר של מדיניות מים כדי לשפר את חיי האזרחים, וזאת בשיתוף פעולה עם מגוון רחב של בעלי עניין הן במגזר המים והן מחוצה לו;
2. **מעלים על נס את התהליך המכליל של איסוף מידע והחלטות מלמטה למעלה ובהשתתפות בעלי עניין מרובים**, שבמסגרתו הוכנו העקרונות מאז הושקה היוזמה למשילות משקי מים ב-27 במארס 2013, כפעולת המשך למחויבות מצד ה-OECD שניתנה בפורום המים העולמי השישי (מרסיי, 2012);
3. **קוראים לממשלות של מדינות ה-OECD לאשר את העקרונות** בכינוס ה-33 של הוועדה למדיניות פיתוח אזורי שתתקיים ב-29 באפריל 2015 ולהעניק להם תנופה פוליטית חזקה בדרגים הבכירים במסגרת כינוס מועצת השרים של ה-OECD שתתקיים ב-4-3 ביוני 2015;
4. **מייחלים ומצפים לשילוב העקרונות באחת מהמלצות ה-OECD** כדי להעניק להן אופי משפטי ועוצמה מוסרית רבה וכדי ליצר קונצנזוס בסיסי בחתירה הנחושה לזהות ולהגביר את היישום של שיטות עבודה מומלצות ולחולל שינויים הן בתחום משילות המים והן בתחום מדיניות המים;
5. **מזמינים מדינות מתפתחות וחדשות לאשר את העקרונות** ולפעול על פי ההמלצה שתגובש בהמשך;
6. **מתחייבים כי כל בעלי העניין ישתמשו בעקרונות כקווים מנחים בפעילויותיהם ובשיטות העבודה שלהם** כדי להגביר אפקטיביות, יעילות, אמון ומעורבות במשילות המים;
7. **מתחייבים להפיץ את העקרונות בתפוצה רחבה** ככל האפשר במסגרת הארגונים שלנו, הגורמים החברים, רשתות הקשרים, השותפים והציבור בכללותו;
8. **מזמינים את ה-OECD לגבש מדדי משילות מים** בתהליך דומה ומכליל של איסוף וניתוח נתונים מלמטה כלפי מעלה ולעקוב אחר התקדמות היישום של העקרונות, בייחוד בהקשר של 'היעדים לפיתוח בר-קיימא';
9. **מצפים מהיוזמה למשילות משקי מים להמשיך למלא תפקיד חשוב** באיסוף של מידע וניסיון ברמה הבינלאומית כדי לקדם גיבוש של תקני ביצוע ולמידת עמיתים ביחס לכל אחד מהעקרונות;
10. **מודים ל-OECD על המחויבות והמנהיגות** שגילה ועומדים הכן לתרום למאמצים קולקטיביים גם בעתיד, כדי לתמוך במשילות תקינה במגזר המים.

ניתן לעיין בהצהרה במתכונת מקוונת בדף: <http://www.oecd.org/gov/regional-policy/world-water-forum-7.htm>

במהלך הכינוס התקיים פאנל בדרג גבוה בניהולו של פטר גלאס (יו"ר יוזמת משילות המים של ה-OECD) ובהשתתפות החברים גיאונג יאון-מן (סגן השר לענייני סביבה, קוריאה), ז'אן-לואי שוסאד (מנכ"ל Suez Environment), פרנסיסקו נונס-קוריאה (נשיא, שותפות המים הפורטוגלית), סליה בלאואל (נשיאה, Aqua Publica Europea) ויופה קראמווינקל (מנהל תחום המים, מועצת העסקים הלאומית לענייני פיתוח בר-קיימא). הפאנליסטים קיבלו בברכה את עקרונות ה-OECD והגדירו אותם כאבן דרך ומסגרת חשובה שיכולה לשמש כמצפן מבחינת מקבלי החלטות ואנשי מעשה כאחד בחתירה לקראת משילות מים שיהיה אפקטיבי, יעיל ומכליל.

ההצהרה כוללת חתימות מ-65 ארגונים מהמגזר הציבורי, הפרטי ומגזר העמותות/מלכ"רים, קבוצות אינטרסים חשובות ופרטים, המעורבים באופן פעיל ביוזמת ה-OECD למשילות משקי מים, ואשר התחייבו להביא להחלת העקרונות בפעילויות ובשיטות העבודה שלהם ולהמשיך בעבודה עם ה-OECD כדי לתמוך ביישום העקרונות.

רשימת החותמים

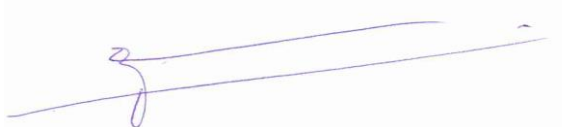
Jean-François Donzier
Permanent Technical Secretary, INBO
General Director, IOWater

Hakan Tropp
Managing Director of the Knowledge Services,
Stockholm International Water Institute

Pierre-Alain Roche
President, ASTEE

Teun Bastemeijer
Chief Advisor Strategy and Programmes, Water
Integrity Network

Cobus de Swardt
Managing Director, Transparency International

Alice Aureli
Chief of Groundwater Section, UNESCO-IHP

Nicolle Raven
Secretary General, European Irrigation Association

Dogan Altinbilek
President, International Water Resources Association

Nidal Salim
Director General, Global Institute for Water Environment and Health

Hachmi Kennou
Executive Director, Institut Méditerranéen de l'Eau

Cecilia Tortajada
Vice President, Third World Centre for Water Management

Rui Godinho
President, Portuguese Association of Water and Wastewater Services

Lesha Witmer
Coordinator, Steering Committee member, Butterfly Effect

Keizrul Bin Abdullah
Chairperson, Network of Asian River Basin
Organisations

Ignacio Castela
Deputy Director, AcuaMed

Robert Varady
Deputy Director, Udall Center for Studies in Public
Policy

Udall Center
for Studies in Public Policy

Sharon Megdal
Water Resources Research Center, Director

Gilles Trystram
Directeur Général, AgroParisTech

Stefan Uhlenbrook
Vice Rector, UNESCO-IHE

UNESCO-IHE
Institute for Water Education

Ger Bergkamp
Executive Director, International Water Association

Gyewoon Choi
Chief Executive Officer, K-water

Henri Bégorre
President, Partenariat Français pour l'Eau

Michael Scoullos
Chairman, Global Water Partnership Mediterranean

Célia Blauel
President, Aqua Publica Europea

EUROPEAN ASSOCIATION
OF PUBLIC WATER OPERATORS

Rozemarijn Ter Horst
Coordinator, Water Youth Network

Miguel A. Rodenas
President, Segura River Basin Authority - Spain

Claude Menard
Professor of Economics, University of Paris

Bai Mass Taal
Executive Secretary, African Ministers' Council on Water

Roberto Olivares

General Director, National Association of Water and Sanitation Utilities of Mexico

Peter Glas

President, Dutch Water Authorities

María Ángeles Ureña Guillem

President, Júcar River Basin Authority - Spain

Martin Guespereau

Director general, Agence de l'Eau Rhône Méditerranée Corse - France

IL SEGRETARIO GENERALE
(Dr.ssa Gaia Checcucci)

Gaia Checcucci

Secretary General, Arno river Basin Authority - Italy

Franco Becchis

Scientific Director, Turin School of Local Regulation -
Fondazione per l'Ambiente

Neil Dhot

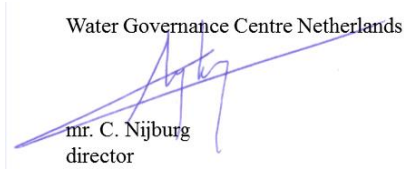
EurEau ,Secretary General

EurEau

Ursula Schaefer-Preuss

Ursula Schaefer-Preuss
Chair, Global Water Partnership

Water Governance Centre Netherlands
mr. C. Nijburg
director
Corné Nijburg
Director, Water Governance Centre

J. Carl Ganter
Managing Director, Circle of Blue

Francisco Nunes Correia
President, Portuguese Water Partnership

Fernando Morcillo
President, Spanish Association of Water Supply and Sanitation

Joppe Cramwinckel
Water Director, World Business Council for Sustainable Development

Frédéric Molossi
President, Association française des EPTB

Gonzalo Robles Orozco
Vice-President, Spanish Agency for International
Cooperation for Development

Philippe Maillard
President, FP2E

Francisco Cabezas
General Director, Fundación IEA

Luigi Carbone
Commissioner, Regulatory Authority for Electricity and
Gas and Water System - Italy

Antoine Frérot
CEO, Veolia

H.F.M.W. van Rijswijk
Professor, Utrecht University

Jean-Louis Chaussade
CEO, Suez Environnement

Jaime Baptista
President, Water and Waste Services Regulation
Authority - Portugal

Entidade Reguladora dos Serviços de Águas e Resíduos

Xavier Ursat
Member of the Governing Board, EDF

Geert Teisman
Professor, Erasmus University

Erasmus
University
Rotterdam

Jennifer McKay
Director, Centre for Comparative Water Policies and
Laws, University of South Australia

Centre for
Comparative Water
Policies and Laws

Mohamed Boussraoui

Executive Officer, United Cities and Local Governments

UCLG

United Cities
and Local Governments

Stefano Burchi
Chairman of the Executive Council,
International Association for Water Law

International Association for Water Law
Asociación Internacional de Derecho de Aguas
ASSOCIATION INTERNATIONALE DU DROIT DES EAUX

Faraj El-Awar
Programme Manager, Global Water Operators
Partnerships Alliance

Jean-Philippe Bayon
Coordinator, UNDP Global Water Solidarity

Jean Launay
President, National Committee on Water – France

Michel Lesage
Deputee, French National Assembly

Bernard Barraqué
Emeritus Research Director, Centre International de
Recherche de l'Environnement et de Développement

Benedito Braga
President, World Water Council

Yasmin Sidiqqi
Principal Water Resources Specialist, Asian
Development Bank

Gérard Mestrallet
CEO, GDF-Suez

Jean Lapegue
Senior WASH Advisor, ACF-France

Marco Lambertini
Director General, WWF International

חומר קריאה נוסף

OECD (2015a), Water Governance in Brazil, OECD Studies on Water, OECD Publishing ; <http://dx.doi.org/10.1787/9789264238121-en>

OECD (2015b), Stakeholder Engagement for Inclusive Water Governance, OECD Studies on Water, OECD Publishing; <http://dx.doi.org/10.1787/9789264231122-en>.

OECD (2015c), The Governance of Water Regulators, OECD Studies on Water, OECD Publishing; <http://dx.doi.org/10.1787/9789264231092-en>.

OECD (2015d), Water and Cities: Ensuring Sustainable Futures, OECD Studies on Water, OECD Publishing; <http://dx.doi.org/10.1787/9789264230149-en> .

OECD (2014), Water Governance in the Netherlands: Fit for the Future?, OECD Studies on Water, OECD Publishing; <http://dx.doi.org/10.1787/9789264102637-en> .

OECD (2014), Water Governance in Jordan: Overcoming the challenges to private sector participation, OECD Studies on Water, OECD Publishing; <http://dx.doi.org/10.1787/9789264213753-en> .

OECD (2014), Water Governance in Tunisia: Overcoming the challenges to private sector participation, OECD Studies on Water, OECD Publishing; <http://dx.doi.org/10.1787/9789264174337-en> .

OECD (2013), Making Water Reform Happen in Mexico, OECD Studies on Water, OECD Publishing; <http://dx.doi.org/10.1787/9789264187894-en> .

OECD (2012a), OECD Environmental Outlook to 2050, OECD Publishing; <http://dx.doi.org/10.1787/9789264122246-en> .

OECD (2012b), Water Governance in Latin America and the Caribbean: A Multi-level Approach, OECD Studies on Water, OECD Publishing; <http://dx.doi.org/10.1787/9789264174542-en>.

OECD (2011), Water Governance in OECD Countries: A Multi-level Approach, OECD Studies on Water, OECD Publishing; <http://dx.doi.org/10.1787/9789264119284-en> .

מידע נוסף

איש קשר: עזיזה אחמוש ראשת תוכנית ה- OECD למשילות מים
דוא"ל: water.governance@oecd.org – מספר טלפון: + 33 1 45 24 76 86
בקרוב באתר האינטרנט שלנו, בכתובת www.oecd.org/regional/water

תורגם באחריות משרד הכלכלה והמשלחת הקבועה של ישראל ל-OECD.
במקור פורסם תחת הכותרת: OECD Principles on Water Governance, 2015
במקרה של סתירה או אי התאמה בין המקור לתרגום, יש להתייחס רק למקור.

